[Lawaetz]

sker, der er kommet i nød, og jeg vil da godt sige: uforskyldt nød. Det er sådan, at de i sig selv bliver straffet ved at blive syge eller blive invalide.

Kodeordene er nok »til rådighed for arbejdsmarkedet«. Det er ikke nok, at man efter reglerne og officielt er til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man på grund af dette kommer til at stå bagest i en lang kø. Det er nok det, der bliver kodeordene i en fornuftig løsning på problemet.

Vi vil gerne medvirke til en intens udvalgsbehandling. Dog vil vi selvfølgelig, for at det skal være realistisk, godt vide – det står her ikke, men det kan vi sikkert få oplyst i udvalget – hvad det hele drejer sig om i kroner og øre, og hvor mange tilfælde der kan blive, hvor man må sige: det er et klart tilfælde. Det er jo overgangstilfælde, det er vanskeligst at tage stilling til. Vi vil gerne gå ind i et grundigt udvalgsarbejde.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg var i den situation, da jeg læste forslaget, at jeg var meget usikker på, hvad det egentlig indebar. Nu er jeg blevet noget klogere efter også at have diskuteret det med ordføreren. På den baggrund vil jeg sige, at jeg mener, der er en gruppe mennesker, der her rammes, og jeg synes, vi i udvalget skal prøve at finde en løsning på problemet. Om det er dette forslag eller noget andet, der skal gennemføres, må det videre arbejde vise. Det må naturligvis også ses i relation til, hvad det indebærer økonomisk osv., og konsekvenserne for arbejdsløshedskassesystemet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Forslaget til folketingsbeslutning om revalidenders og langvarigt syges dagpengeret skal ses i en større sammenhæng og diskussion om hele rådighedsbegrebet og en større og mere principiel diskussion om forholdet mellem de forskellige forsikringssystemer, men vi har her valgt at slå ned på ét område, nemlig revalidender og medlemmer, der har været på omskoling, samt langvarigt syges dagpengeret, for dog at rette op på de skævheder, der er her. Vi oplever en stadig skrappere kurs fra arbejdsformidlingens og arbejdsdirektoratets side i A-kassespørgsmål, hvilket har den effekt, at A-kassernes administration bliver strengere og A-kassernes selvjustits bliver større på grund af kassernes angst for kasseansvar og de mange penge, de kan komme til at tilbagebetale i tilfælde af, at arbejdsdirektoratet og ankenævnet bedømmer udbetalingerne som fejludbetalinger. Vi ser vedrørende langvarigt syge, at det i kasserne snart er almindeligt, at hvis man har været syg eksempelvis et halvt år, så skal man bevise sin rådighed ved arbejde af passende varighed, normalt 5 uger. Det er næsten en automatik i dag, skønt det ikke ligger i bekendtgørelsen.

Alt andet lige mener vi, det må stå klart, at et medlem, der har gennemgået revalidering eller omskoling og igen er blevet erklæret arbejdsdygtig, også står til rådighed for arbejdsmarkedet og således også er dagpengeberettiget. Det mener vi at man har bevist alene ved at gennemgå revalideringsforløbet.

På det faglærte område er der ikke så mange problemer. En bygningshåndværker, der via revalidering har fået en uddannelse som byggetekniker eller teknisk tegner, har derigennem bevist sin rådighed og er dagpengeberettiget den dag, han er færdig med uddannelsen.

Vedrørende omskoling gælder noget af det samme. Hvis man bliver omskolet til eksempelvis varmemester, er det næsten også en automatik, at dagpengeretten bevares.

Langt sværere ser det ud for de ikke-faglærte områder, hvor det rammer hårdt, hvor en syerskes omskoling til eksempelvis hjemmehjælper ikke er tilstrækkeligt til, at formidlingen og kassen vurderer, at hun igen står til rådighed for arbejdsmarkedet, og kassen derfor kræver arbejde af passende varighed, normalt 5 uger, før hun igen er dagpengeberettiget. Arbejdsmarkedet står ikke til rådighed for lønmodtagerne i øjeblikket, og derfor er det er en umulighed for syersken at bevise sin fortsatte tilknytning og dermed blive dagpengeberettiget. Det er her, hele miseren ligger.

For at gentage det, jeg sagde før, mener vi, det må være oplagt, at medlemmer, der har kunnet klare omskoling eller et revalideringsforløb, herigennem har bevist, at de fortsat står tilknyttet arbejdsmarkedet, at de er til rådighed og dermed er dagpengeberettiget, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

Steffensen (KrF):